

Minili so časi, ko so bili kmetje več ali manj prepuščeni sami sebi. Samo združeni bomo namreč lahko zagotovili dovolj hrane za vse, z doslednim uresničevanjem zastavljenih načrtov kmetijske proizvodnje seveda. Več o tem si preberite v današnji delegatski prilogi Naše komunne.

NAŠA KOMUNA

glasilo ok szdl ljubljana · vič · rudnik

leto XVII
številka 11
9. junij 1981

izhaja
štirinajstnevno

OB DNEVU MLADOSTI

81 novosprejetih v vrste ZK

Slovesno je bilo vzdušje 26. maja, ko so se v veliki sejni dvorani zbrali novosprejeti člani Zveze komunistov skupaj s sekretarji svojih osnovnih organizacij. Po uvodnem pozdravu in čestitkah predsednika OK ZKS Aleša Rueha je spregovoril Janez Korošec – glavni in odgovorni urednik Komunista. Še posebej je podčrtal vlogo in lik komunista...

Naloge vseh komunistov in zveze komunistov so izredno zahtevne, saj moramo delovati v sistemu in ne nad njim ali ob njem. Tu ne gre samo za vprašanje formalne odgovornosti, temveč za resnično teoretično in praktično usposobljenost, za samostojnost in za razumevanje načela demokratičnega centralizma, ki mora biti skupek obeh pojmov; mora omogočati dovolj demokracije v enotni idejni akciji, hkrati pa dosledno zavračati sleherne pojave anarhije in neorganiziranosti.

Prav zato je vloga člana ZK Slovenije in Jugoslavije izredno zahtevna. To končno dokazuje tudi naš statut, ki posveča vlogi člana in osnovne organizacije – v primer-

javi s podobnimi dokumenti drugih komunističnih partij – daleč največ pozornosti, največ pravic, toda hkrati tudi dolžnosti. Kajti mesto za aktivnost članov zveze komunistov ni samo na sestankih, še manj na volitvah in raznih manifestacijah, temveč predvsem med ljudmi, vsak dan in vsepovsod. Zato smo tudi spremenili naziv naše partije v zvezo komunistov ter tako poudarili njeno resnično razredno zasnovano, hkrati pa se vse bolj zavedamo, da njene vloge ne moremo opredeljevati s številom članov, z množičnostjo, temveč samo z učinkovitostjo članstva, z zaupanjem in avantgardnostjo, ki temelji na dejanjih, ne pa na besedah in geslih ali celo politični moči na podlagi rdeče knjižice, ne pa na argumentih znanja in spoznanja, kaj je resnično človeško, kaj nas vodi v naših hotenjih naprej in kaj ne. Ko se v teh dneh spominjamo razvoja naše revolucije, ki še vedno traja, saj gre dejansko za spopade s silami, ki hočejo revolucijo omiliti, moramo imeti pred očmi dosledno kontinuiteto našega političnega dela. Njeno bistvo pa je predvsem v tesni in globoki vpetosti v množice, v jasnem spoznanju in zavesti, da moramo biti komunisti resnični revolucionarji časa, pa najsi gre za boj ali delo. Zato je toliko aktualnejše geslo vse naše skupnosti: »Tudi po Titu – s Titom«.

Spominsko knjižno darilo in stisk roke ob čestitkah ter prisrčen kulturni program učencev osnovne šole Marjan Novak-Jovo, jim bodo vsekakor prijetni spomini na to slovesnost ob dnevu mladosti, kot članom ZK pa spodbuda v nadaljnjih aktivnostih.

S SEJE PREDSEDSTVA OK ZSMS

Premalo dela z delegati

Devetnajstega maja je predsedstvo občinske konference Zveze socialistične mladine Ljubljana Vič-Rudnik obravnavalo izhodišča za priprave na volitve 1982, ocenilo je akcije in prireditve ob občinskem prazniku in se posvetilo pripravam na letošnje mladinske delovne brigade.

Ob obravnavi izhodišč priprav na volitve, ki bodo prihodnje leto, se je predsedstvo zadržalo predvsem pri nekaterih pomanjkljivosti, ki so močno prisotne pri kadrovanju in kadrovski politiki nasploh v mladinski organizaciji. Dejstvo je namreč, da je aktivnost mladinske organizacije največja ravno pred volitvami, ob pripravah nanje, takoj po njih pa naglo upade. Zato, je poudarilo predsedstvo, je nujno, da

postane kadrovanje stalna naloga mladinske organizacije. V kadrovanje seveda ne sodi le iskanje primernih ljudi za opravljanje delegatskih in drugih nalog, ampak tudi stalno izobraževanje in sodelovanje z delegacijami. Čeprav je delo z delegati ena najpomembnejših in primarnih nalog mladinske organizacije, pa je predsedstvo samokritično ugotovilo, da te naloge ne izvajajo dovolj dosledno in kontinuirano. Samo stalno delo namreč lahko zagotavlja prodor predlogov iz vrst mladih in poveča število mladih v delegacijah samoupravnih in drugih organov.

Ob pregledu stanja pri pripravah na letošnje mladinske delovne brigade se je predsedstvo zadržalo predvsem pri problemu slabega kadrovanja v brigade, ali bolje povedano, nezadostnega števila prijavljenih. Ugotovilo je, da so temu krivi predvsem posamezni učitelji oziroma mentorji, ki učencem niso pojasnili, da je sodelovanje na mladinski delovni akciji protitež počitniški praksi. Zato je predsedstvo začelo s široko politično akcijo v tistih osnovnih organizacijah Zveze socialistične mladine, ki do sedaj še niso evidentirale brigadirjev. Predvidevajo, da bodo s tem zagotovili dovolj brigadirjev predvsem za prvo izmenno mladinske delovne akcije v Posočju in Suhi krajini.

Mitja Anžur

V LJUBLJANI OD 11.
DO 13. JUNIJA

Zbor pionirjev Jugoslavije

Zbor pionirjev Jugoslavije je tradicionalna akcija pionirjev, mladincev, borcev ter drugih delovnih ljudi in občanov. To je tovariško srečanje prijateljev, pionirjev iz vseh bratskih republik in avtonomnih pokrajin, njihovih mentorjev, otrok iz zamejstva in otrok zdomce, katerega namen je razvijati in prenašati revolucionarne vrednote narodnoosvobodilne borbe, usposabljanje pionirjev za SLO in DS. Hkrati pomeni zbor svečan zaključek letošnje dejavnosti Zveze pionirjev Slovenije. Letos je ta prireditev, ki bo od 11. do 13. junija v Ljubljani, posvečena 40-letnici osvoboditve OF in 20-letnici gibanja neuvrščeni. Udeleženci bodo izžrpali enotno odločnost nadaljevati našo revolucijo po Titovi poti, našo odločnost, da krepimo bratstvo in enotnost narodov in narodnosti Jugoslavije ter prizadevanja za mir in prijateljsko sožitje z vsemi narodi sveta.

TEDEN SOLIDARNOSTI

Pomoč starejšim in onemoglim

Osemnajst let je minilo od tragičnega, katastrofalnega potresa v Skopju, ki ni prizadel le Skopljane, ampak vse nas po širni domovini. Da nam ni vseeno, kako se bodo prizadeti ljudje znašli v nadaljnjem življenju, smo pokazali s številnimi in obsežnimi akcijami solidarnosti vseh delovnih ljudi in občanov. Od takrat nam vsak prvi teden v mesecu juniju pomeni Teden solidarnosti teden, ko smo še posebej pozorni do vseh najrazličnejših oblik solidarnosti naših ljudi takrat, ko je prizadeta ena ali več republik, takrat, ko potrebuje pomoč občina, krajevna skupnost, soseska, družina ali posameznik.

Koordinacijski odbor za razvijanje in uveljavljanje socialistične solidarnosti, ki deluje v okviru občinske konference socialistične zveze je prvi dan Tedna solidarnosti pregledal opravljene naloge in usmeril akcijo za izboljšanje in razširitev dejavnosti na tem področju.

Pravzaprav ne moremo govoriti le o Tednu solidarnosti, saj so vse aktivnosti na tem področju naša stalna naloga. Štirinajstični zapored je občinski odbor Rdečega križa organiziral akcijo zbiranja tekstila, obleke in posteljnine, ki jih sami ne uporabljamo več. Letos je bilo sicer zbranega manj tekstila kot lani, ko so ga natehtali kar 22 ton, kljub temu pa lahko rečemo, da smo Vičani že spoznali pomen in pomembnost takšne akcije. Res pa je, kot so ugotovili tudi člani koordinacijskega odbora, da je akcija še vedno preveč kampanjska. Žal pa se temu na Viču še nismo mogli izogniti, saj občinski Rdeči križ zaenkrat še nima stalnega depoja, v katerem bi lahko hranil obleke, tekstil in ne nazadnje igrače, ki jih marsikateremu otroku tudi v naši občini primanjkuje. Ker pa obstaja realna možnost, da se takšen stalni depo dobi, lahko upamo, da bodo takšne akcije, kot je bila zadnji teden v juniju, bolj pogoste in bolj organizirane. Tako bo morda tudi v našo zavest prodrl

dejstvo, da bomo takšno pomoč, ki jo danes izkazujejo drugim, morda že jutri sami potrebovali.

V letošnjem Tednu socialistične solidarnosti moramo, če je le mogoče, in mogoče je, poiskati možnosti in načine, kako pomagati starejšim občanom, ki zaradi različnih vzrokov, ne nazadnje tudi zaradi visokih oskrbovalnin, ne morejo biti deležni nege in skrbi v domovih za ostarele.

Takih ljudi je v naši občini veliko, še več pa je tistih, ki bi jim lahko priskočili na pomoč. Ne gre le za zdravstvene organizacije in socialno skrbstvo, ki jim je ta dejavnost pravzaprav vsakodnevna naloga. Takšno pomoč bi veljalo poiskati predvsem med mladimi, za katere lahko trdimo, da so se ob številnih solidarnostnih akcijah že izkazali kot zgledni državljani z visokim čutom do sočloveka. Gotovo ne pretiravamo, če trdimo, da mladi tudi tokrat, ob dobri organizaciji in pomoči vseh tistih, ki se že ukvarjajo s sosedsko pomočjo in tistih, ki bi se morali, mislimo predvsem na krajevne skupnosti, ne bodo zatajili.

NINA LEGAT-ČOŽ

